

Від Зубаніна Геннадія Федоровича

КОНСТИТУЦІЙНЕ ЗВЕРНЕННЯ

Про офіційне тлумачення норм закону у статті 8, 41, 57 Конституції України у співвідношенні з судовим рішенням апеляційного суду Черкаської області від 17 грудня 2001 року, який приймає рішення Черкаської міської Ради від 27 травня 1987 року чинним але воно було невідомим усім учасникам судового процесу до 2001 року.

Клопотання як учасника судових процесів в судах загальної юрисдикції з 1998 року по теперішній час, звертаюся до останнього судового органу, Конституційного Суду України про захист суб'єктивного права набутого на окремих будинок, який розташований м. з земельної ділянкою кв. м на підставі договору купівлі-продажу від 27.01.1984 року, відповідно до рішення Черкаського міськвиконкому від 14.06.1967 року по цим домоволодінням, за рахунок якого було виділено згідно його змісту: - «виділити, як виняток земельну ділянку ... по 1 зараз №10/1 площею кв. м., за рахунок домоволодінню №12, зараз №10, залишивши в їх користуванні: кв. м.», зміна нумерації будинків по цій вулиці відбулася до 1984 року.

Згідно цієї угоди про правомірність набуття окремої, особистої власності, Черкаський міськвиконком надав свідоцтво від 01.08.1986 року.

Судова тяганина почалася після захоплення у 1998р. від частини №10(тобто моєї земельної ділянки) домоволодінням №10/1, якому було виділено кв. м. і на судовому засіданні у 2000 році відповідачка несподівано додала до суду рішення Черкаського виконкому від 27.05.1987р., про закріплення меж наших окремих земельних ділянок, цим рішенням було змінено площу та межі цих ділянок, хоча межі визначені і виділені рішенням від 14.06.1967р. по якому було набуто наше право.

При такому об'ємі правомірних документів наданих Черкаським міськвиконкомом згідно законів України Зубаніну, тобто мені, через 9 місяців після надання свідоцтва на право власності, цей же орган приймає суперечливе друге рішення від 27.05.1987 року про закріплення, тобто фактично, пере закріплення визначених меж рішенням від 14.06.1967р. з планом земельної ділянки 10/1, значно збільшив площу суміжному домоволодінню №10/1. з на кв. м. що виділено земельної ділянки у плані до цього рішення і значно зменшив площу земельної ділянки домоволодіння №10 з на кв.м. за рахунок якої була надана ця ділянка.

Згідно до вступу рішення Черкаського виконкому від 27.05.1987р. «Про впорядкування ...», хоча повинні були попередити домовласників, а не приймати таємно, незаконне суперечливе рішення на підставі ст.10,84,88 Земельного кодексу УРСР (в редакції 1970р), «З метою припинення конфлікту між ... змінити лінію межі між домоволодіннями №8 і №10...» а змінив межу та площу між 10 і 10/1, покриває свою бездіяльність при передачі земельної ділянки згідно угоди від 1984р., цей Земельний кодекс такі дії і такими статтями не передбачають, вилучати можуть за винятком задля державних або громадських потреб, а це є протиправні та незаконні дії виконкому з порушенням своїх повноважень та ст. 36, 90 цього ж Земельного кодексу.

При прийнятті нового рішення на той час виконком не може втручатися та пере закріплювати межі, які знаходилися у приватній власності і які були виділені раніше своїм рішенням від 14.06.1967р., усупереч своєму свідоцтву та правовій угоди з вказаною площею земельної ділянки і не звертати уваги на те, що є суттєва обставина яка обмежує повноваження Черкаського виконкому у таких діях, це був мораторій.

Рішення. від 27.05.1987р. приймалось Черкаським виконкомом міської Ради в період дії цього мораторію, яким були застосовані шість річних особливостей та обмеження кола суб'єктів таких договорів... набуття права на земельну ділянку згідно угоди, із приватної власності, він діяв до 26.12.92 року і цей мораторій торкався усіх суб'єктів предмету договорів і апеляційний суд Черкаської області переглядаючи рішення райсуду повинен був про цей мораторій знати та врахувати його законність та ці обмеження, а не виносити завідомо неправомірне судові рішення. (Юридичний словник-довідник Київ 1996р. за редакцією академіка НАН України Ю.С. Шемшученка).

Судовим рішенням апеляційного суду Черкаської області від 17.12.2001р. при перегляді рішення районного суду від 18 жовтня 2001р. скасував його з цинічним застосуванням «свабільних підстав» за змістом: - «Суд застосував норми земельного кодексу України, введеного в дію 18 грудня 1990 року до правовідносин, (невідомими до 2000р.) що склалися у 1987 році ...» (арк.3, п.1, с. р. ап. с.) та моє прохання про поновлення строку оскарження рішення ЧМВК, це є явне зловживання правом наданим державою суду, перекручування фактів для скасування законного і обґрунтованого рішення райсуду.

райсуд вирішив мій позов на статті 31 Земельного Кодексу, який діяв у 1992р. і був чинним до 2001р. в редакції 1990р., додаю скасоване судові рішення райсуду від 18 жовтня 2001р. як доказ вище викладеного (у додатку) і цей апеляційний суд прийняв рішення виконкому від 27 травня 1987р. чинним, а рішення ЧМВК від 14 червня 1967 р. по якому виникло право на наші земельні ділянки, апеляційний суд повинен був скасувати його як неправомірний акт, для законності свого судового рішення, такий безлад дії двох суперечливих рішень ЧМР не передбачене статтею 19 пунктом 2, Конституції України. (доказ довідка ЧООБТІ від 12.01.2016 р. про площу домоволодіння №10 .)

Відповідно до ст.48,50 Закону України «Про власність», ст.71 Цивільного Кодексу України по захисту права власності на землю застосовується трирічний строк давності, посилення апеляційного суду на непереконливість – «що Зубанін не знав про наявність рішення виконкому від 27 травня 1987р.» побудовано на припущеннях для скасування рішення райсуду свавільними, неправдивими посиланнями «що я просив суд поновити строк ...», це є умисне посилення апеляційного суду на моє прохання про поновлення строку звернення до суду, - «оскільки про існування рішення виконкому він дізнався у 2001 році», на цю обставину посилався у своїй ухвалі від 17 травня 2002 року Верховний Суд України, це є спільне беззаконня судової влади України, як можна розглядати судами діяння 1987 року в 2001 році без прохання поновлення строку, про це я і просив поновлення строку у 2001 році про дію ЧМВК, яка відбулася у 1987 році (описова частина судового рішення апеляційного суду а.1.п.6), а не зараз коли є законний трирічний строк захисту суб'єктивного права згідно Закону і просити суд не треба про це, (є помилка або... судив) з ігноруванням або суперечливістю судів прямої нормі статті 57 пункту 2 Конституції України.

Із вище викладеного зрозуміло, що апеляційний суд Черкаської області упереджено з'ясував докази доданих до справи райсуду, «обґрунтував» свої висновки незаконно, а результативну частину вирішив керуючись главою 31-А. (ШПК 1963р.) усупереч Постанови Пленуму Верховного Суду України від 25.12.1996р. №13. пункту 23, суд розглядає колективну, а не приватну власність, «Земельне право України» свідчить, що на підставі глави 31-А не можна вирішувати земельні спори.

Підставою для конституційного звернення є наявність неоднозначного застосування глави 31-А судами з положеннями Законів України «Про земельне право», Закону «Про власність» та висновком Конституційного Суду, визначеному у своєму рішенні від 25 листопада 1997 р. по справі №18/1148-97 №6-зп, юридичну необґрунтованість застосування цієї глави апеляційним судом Черкаської області у своєму рішенні від 17.12.2001 року при розгляді неправомірних дій органом місцевого самоврядування у 1987 році, що привело до порушення мого права на земельну ділянку.

Я оскаржував рішення апеляційного суду від 17.12.2001р. Черкаської області з 2002 року по 2007 рік з неодноразовими зверненнями до ВСУ, з вимогою про скасування незаконного рішення Черкаського виконкому від 27.05.1987р. та незаконного

судового рішення апеляційного суду з відмовами в ухвалях Верховного Суду України, одночасно у Черкаських судах були судові розгляди про цей «кульбіт» мого права і у 2004 році були встановлені факти порушення домоволодінням №10/1 у домоволодіння №10 а потім закрито провадження по справі ухвалою апеляційного суду Черкаської області від 14.06.04 року, згідно П.3 ст. 227 ЦПК.(1963)

Далі домовласниця будинку по вул. _____ змінив вимогу позовної заяви у 2007р. а саме:- «без погоджувального мого підпису як суміжного землекористувача», тобто правомірного власника і _____ райсуд своїм рішенням від 20.03.2009р. задовольнив це беззаконня у позову і надав дозвіл на отримання державного акту на право володіння земельною ділянкою із захопленням, ухвалою апеляційного суду Черкаської області від 27.05.2009р. це рішення і ухвала райсуду скасовані разом з дозволом на приватизацію і цей апеляційний суд встановив юридичну законність моїх документів та факти самозахвату з самовільною прибудовою сені на моїй ділянці та інші факти суттєвих порушень мого права.

Випадково в травні 2013р. дознаюсь що, власниця спільного будинку № 10/1 отримала державний акт на право власності на земельну ділянку на підставі рішення Черкаської міської Ради від 04.10.2012 р. _____ згідно рішення Черкаського виконкому усупереч ухвали апеляційного суду від 27.05.09р.

районний суд 31 жовтня 2014 року не звертаючи увагу на ухвалу апеляційного суду Черкаської області від 27.05.2009р., якою була скасована документація для отримання дозволу на приватизацію домоволодінням №10/1 земельної ділянки, встановив свавілля Черкаської міської Ради і обґрунтував ці дії, яка вирішила своїм рішенням надати державний акт на право власності і цей райсуд прийняв рішення Черкаської міської Ради законним. (с.р.р.с.ар.2.п.3,4.) і обґрунтував своє рішення з **посиланням на ст. 8, 124 Конституції України,(с.р.р.с.ар.3.п.2)** і усі ланки судової влади України підтримали це свавілля ЧМР, і рішення райсуду а це є неповага до ухвали апеляційного суду, який направив справу на перегляд, якого не було по теперішній час і виніс своє рішення, для чого і для кого стаття 129 пункт 1), 8) Конституції України та інститут перегляду судових рішень?

Згідно судового рішення _____ районного суду від 24 червня 2015року, мій позов поданий повторно суд не розглядав по суті і вирішив замість мого підпису-згоди при встановленні межі для приватизації на підставі рішення Черкаського виконкому від 27.05.1987р. _____ і моє право набутого у 1984 році, судами цинічно зруйновано в супереч ухвали апеляційного суду у теперішній час, з посиланням на рішення ЧМВК.

Суди не звернули уваги, що вони порушили принцип вірогідності в справедливий суд, коли райсуд а потім усі гілки судової влади не звертаючи уваги на ухвалу від 27.05.2009р. і законність мого права, о яких засадах верховенства права іде мова, коли ЧМВК таємно звужив обсяг набутого права, всупереч своїх повноважень та законів України з гарантіями, які «охороняють і захищають» цивільне судочинство ст.1,2 ЦПК України (2005р.) застосував насилля усій СУДОВІЙ владі і що приватизація ЦЕ надання права на земельну ділянку із комунальної а не із приватної власності і «справедливі» суди повинні спочатку у мене вилучити у комунальну власність, а потім, судити та посилатися на це рішення виконкому.

Одночасно цей же виконком вимагає податок з мене за _____ кв.м. земельної ділянки №10, згідно податкових квитанцій, яка збереглася у мене за 2001 рік, дані про площу моєї земельної ділянки надавав цей же виконком у податковий орган.

Я не оскаржую судові рішення та ухвали судів загальної юрисдикції, я констатую «помилкові» судові факти і оскаржую юридичну помилку, щодо повільного застосування апеляційним судом Черкаської області усупереч висновку Конституційного Суду України про правила глави 31-А ЦПК України (1963) у своєму рішенні від 17.12.2001р., ухвали Верховного Суду України 2002року, які суперечать Постанові Пленуму Верховного Суду України від 25.12.1996р. №13 пункту 23, і наявність суперечливих судових рішень чинному законодавству, середні та вищої судової ланкою а потім вимогу позову «Без погоджувального підпису суміжного» правомірного власника, яка була прийнята усіма судами України і отримати те, що ніколи не було у неї по закону, тобто привласнення за допомогою «справедливих судів» з суміжної земельної ділянки, частини земельної ділянки

на підставі рішення Черкаського виконкому і приватизувати насильно з посилкою на Конституцію України.

У зв'язку, що апеляційний суд Черкаської області 17 грудня 2001 року у судовому рішенні визнав суперечливе рішення 1987 року Черкаського виконкому чинним, без врахування МОРАТОРІЯ з звуженням змісту та обсягу набутого права у 1984 році, Верховний Суд України у 2002 році признав це рішення «законним» усупереч усіх законів України, прощу Конституційний Суд України прийняти до розгляду моє подання проти вимоги статті 14 Закону «Про Конституційний Суд України» та судового свавілля середньої та вищої ланки, відкрити провадження в теперішній час по моєму зверненню за захистом і справедливістю мого права набутого відповідно до моїх правових документів на право володіння земельною ділянкою згідно рішення Черкаського виконкому від 14 червня 1967 року.

На підставі статті 8,14,19,22,41,55,57, пункту 3, 1) статті 129,144, пунктом 2 статті 150, 152 Конституції України, пунктом 4 статті 13 пункту 4,15,42,43,75, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України»

ПРОШУ:

1. Надати офіційне тлумачення рішенню апеляційного суду Черкаської області по справі № : р. від 17 грудня 2001 року в співвідношенні з скасованим судовим рішенням райсуду м Черкаси від 18 жовтня 2001 року і яке судове рішення відповідає Конституції України
2. Рішення від 27.05.1987 року виконкому Черкаської міської Ради народних депутатів, не доведеного до відома вказаним особам належним чином, при наявності попереднього правомірного діючого рішення: від 14 червня 1967 року цього ж органу та в період дії мораторію, згідно статті 57 пункту 2 визнати – нечинним.
3. Вимогу у позовній заяві «без погоджувального підпису суміжного землекористувача» суди усіх рівнів задовольнили, ЦК України ст.16, чинне Законодавство України, та Конституція України не містять таку вимогу, якої норми закону Права власника тобто правомочності набутого згідно правомірних документів відповідає позовна заява і ці рішення судів загальної юрисдикції з посилкою на статті 8,124 Конституції України?

19 серпня 2016 року.

/Г.Ф. Зубанів/

Додаток у трьох примірниках:

- Рішення апеляційного суду Черкаської області від 17 грудня 2001 року
- Рішення райсуду від 18 жовтня 2001р. (яке скасоване, додаю як доказ)
- Рішення Черкаської міської Ради від 27.05.87р. .
- Довідки Черкаського ЧООБТІ. від 2002р. і : від 2016р.
- Рішення Черкаської міської Ради від 14 червня 1967р.
- Мораторій відповідно до договору купівлі – продажу земельної ділянки.
- Ухвали Верховного Суду України від 2002р. по 2007р.
- Договір купівлі – продажу від 27.01.84р. ,
- Свідоцтво на право особистої власності від 01.08.86р
- Рішення районного суду від 16.04.04р.
- Ухвала апеляційного суду Черкаської області від 14.06.2004 р
- Ухвала апеляційного суду Черкаської області від 27.05.2009 р.
- Рішення районного суду від 31.10.2014р.
- Ухвала апеляційного суду Черкаської області від 22.12.14р. та ухвала ВССУ від 13. 02.15р.
- Рішення районного суду від 24 червня 2015р.
- Ухвала апеляційного суду від 29.10.15р. та ухвала ВССУ 26.11.15р. з безграмотним тлумаченням рішення Черкаської міської Ради від 14 червня 1967р. по обсягу мого права на земельну ділянку і ухвала ВСУ від 26.02.16р.